

СТРАТЕГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ БАНКУ

Бузюк С.Г.

Стратегічний менеджмент є обов'язковою складовою управління сучасними організаціями. Не менш важливим він є і для банківських установ.

Стратегічний менеджмент являє собою комплексну систему управління, засновану на прогнозуванні стану зовнішнього середовища та адаптації організації до його змін, використання якої дозволяє: визначати тенденцію розвитку бізнесу; аналізувати вплив зовнішнього середовища; здійснювати стратегічний вибір та реалізовувати стратегію.

Складовими стратегічного менеджменту як процесу є визначення цілей, розробка стратегій, визначення необхідних ресурсів і підтримка відповідних взаємин із зовнішнім середовищем.

Виділяють такі етапи стратегічного менеджменту:

- етап визначення мети та цілей організації;
- етап аналізу та формування потенціалу організації;
- етап розробки стратегій діяльності організації;
- етап формування та забезпечення функціонування механізму реалізації стратегій.

Теоретичним підґрунтям стратегічного менеджменту є чіткі принципи, норми і процедури стосовно процесів планування, реалізації та контролю виконання стратегій організації.

Стратегічний менеджмент у банку має три складові, дотримання балансу між якими є головною передумовою успішного стратегічного розвитку: коло стосунків між радою директорів, виконавчим керівництвом, акціонерами та іншими зацікавленими особами; система визначення цілей, засобів їх досягнення та механізмів контролю; забезпечення відповідних стимулів для ради директорів і менеджменту для узгодження цілей і наявних ресурсів.

Якість стратегічного менеджменту в банку визначається рівнем компетенції керівників банку, якістю організації та функціонування системи внутрішнього контролю, рівнем взаємодії між акціонерами та керівництвом банку, а також ефективністю контролю з боку наглядової ради.

Можна виділити такі складові механізму стратегічного менеджменту банку: стратегічні плани, стратегічний аналіз, стратегічний контролінг діяльності банку. Всі складові цього механізму взаємовов'язані і повинні узгоджуватися одне з одним.

Основною передумовою створення та ефективної реалізації стратегії банку є дослідження ринку банківських послуг і місця на ньому конкретної фінансово - кредитної організації.

Світова практика стратегічного менеджменту банків відповідно до рівня прийняття та реалізації виділяє три типи стратегій:

- корпоративний,
- діловий,
- функціональний.

Процес вибору та формування функціональних стратегій потребує урахування дії загальних законів: «розподілу праці», «зовнішнього доповнення» та «економії часу». Стратегічний вибір зазвичай здійснюється в умовах обмежених часових, фінансових, людських та інших ресурсів, що обумовлює вибір варіанту, який не завжди буде найбільш оптимальним, хоча й забезпечить прийнятий рівень ефективності.

Особливістю розробки і реалізації стратегій у банківських установах є те, що стратегії філіалів повинні узгоджуватися із загальною стратегією розвитку банку. Для реалізації загальних стратегій доцільно розробляти супутні, компенсаційні, резервні (альтернативні) стратегії, в яких відображається варіанти змін у внутрішньому та зовнішньому середовищі.

Стратегічні альтернативи розвитку банку необхідно оцінити на відповідність можливостям і загрозам зовнішнього середовища. Для досягнення конкурентних переваг, які є основою стратегії, необхідно оптимальним чином використовувати ресурси та напрямки діяльності банку.

Запорукою ефективної реалізації стратегії банку служить система маркетингової інформації банку, яка має виняткове значення для забезпечення успішного функціонування банку на всіх етапах стратегічного управління.

Загалом можна сказати, що стратегічний менеджмент є важливою складовою управління будь-якою організацією.